

NEDERLANDSE VERSIE

**NICOLAS
DESHAYES -
GLISSEMENTS**

4^E VERDIEPING

NICOLAS DESYAHES GLISSEMENTS

Curatoren: Keren Detton en Sophie Auger-Grappin

De tentoonstelling “Glissements” van Nicolas Deshayes kijkt terug op tien jaar werk. Hierin wordt zijn interesse voor industriële materialen die op ambachtelijke wijze gebruikt worden onthuld en met name de relaties tussen levende lichamen, materialen en voorwerpen.

De verschillende zalen van de tentoonstelling worden door een warmtestroom van gietijzeren sculpturen verbonden. Door het design van de werken verandert het gebouw in een vreemd organisme. Ze lijken op een afwijking in de productieketen. De titel, *Thames Water*, is ontleend aan het Britse bedrijf voor waterbeheer. Voor deze objecten heeft Nicolas Deshayes zich geïnspireerd zijn op de huiselijke wereld. Hij gebruikt verschillende technieken: gegoten aardewerk, geanodiseerd aluminium, gegoten email... Vaak wordt hierin het lichaam gesuggereerd en men meent delen van menselijke of dierlijke lichamen te zien. Het lichaam kan achter de huid, cellen en diens vloeistoffen verdwijnen waardoor visuele overeenkomsten ontstaan die schaalverhoudingen omverwerpen. Verdunningen, druppels of samenklontering... laten de massa's woekeren. Ze zijn dreigend of mysterieus maar achter de glinsterende gloed van kleuren schuilt een zekere kwetsbaarheid.

De kunstwerken doorkruisen de geschiedenis van kunst, design, anatomie en bloedsomloop. Ze lijken hun eigen erosie in beeld te zetten, stellen vragen over het entropische fenomeen van energiedispersie en de uitputting van natuurlijke hulpbronnen.

De werken van Nicolas Deshayes zijn dubbelzinnig, symbolisch, triviaal of poëtisch en nemen een voor ons vertrouwde vorm: banaal, soms grappig of verontrustend, maar altijd vol paradoxen.

Met de steun van Fluxus Art Projects, The Electric Heating Company en met leningen van het Musée de Picardie en het Musée des beaux-arts de Cambrai.

Deze eerste Franse monografische tentoonstelling heeft een tweede deel. Deze heet "Gargouilles" en zal te zien zijn in het centrum voor hedendaagse kunst Le Creux de l'enfer in Thiers (23 oktober 2021 tot 6 februari 2022) en in de Emergent-galerij in Veurne, België (20 februari tot 17 april 2022).

Wilt u meer uitleg over de werken? Onze medewerkers in de zalen staan voor u klaar. De teksten van de tentoonstellingen staan ook op onze website (FR-EN-NL).

De tentoonstelling van Nicolas Deshayes speelt met circulatiesystemen. De technieken, materialen en vormen die u tijdens het bezoek tegenkomt verwijzen naar de kanalen, pijpen, afvoerbuizen en andere leidingen die in ons leven of lichaam aanwezig zijn maar die we niet zien. De sculpturenreeks *Thames Water* is hiervoor heel sprekend.

Deze slappe, buisvormige vormen uit gietijzer doen denken aan spijsverteringorganen uit het menselijk lichaam. Het veruiterlijken van deze interne lichaamsdelen roept vragen op en geeft een nieuwe kijk op dit onbekende systeem in ons lichaam.

Naast dat de vormen vragen oproepen, krijgt de omloop van vloeistoffen in *Thames Water* een concrete vorm door het leidingsysteem dat alles met elkaar verbindt. Deze sculpturen gekoppeld aan gebruiksvoorwerpen - functionerende radiatoren - geven warmte af, net als levende wezens. Zo vormen ze een draad van Ariadne die door de hele tentoonstelling loopt en gaan op het ritme mee.

Cramps bevestigt deze fascinatie voor wat in lichamen leeft. Naast deze overeenkomst hebben de werken, door het gebruik van polyurethaan en thermogevormd polystyreen, een zachtheid en kleur die meteen aan een lichaam en darmorganen doen denken. Van lichaam tot metaal, van de menselijke schaal tot die van de Frac, Nicolas Deshayes leidt ons door zijn systeem waarin men steeds wisselt tussen innerlijk en uiterlijk.

Thames Water

2016

Installatie van zeven elementen

Gietijzer, warm water

Wisselende afmetingen

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen /

Collectie E-Werk für Kunstrom /

Frac Grand Large — Hauts-de-France collectie

Cramps (Krampen)

2015

Kunststof tweeluis gevormd door vacuüm,

gekleurd polyurethaanschuim, gelakt aluminium frame, neopreenschuim

124,5 x 185,5 x 15 cm elk

Frac Grand Large — Hauts-de-France collectie

Nicolas Deshayes gebruikt vaak materialen uit de industriële wereld. Aluminium neemt daarbij een belangrijke plaats in. In *Jetsam Ennui* toont hij een installatie van acht aluminium tafels die met sprankelende kleuren bedekt zijn. Deze zijn verkregen door het industriële proces van anodisatie¹.

Nicolas Deshayes speelt hier met een trompe-oeil-effect door bronzen bustes op te nemen die Jetsam Ennui een tragische bijklank geven. Elementen zijn naast elkaar geplaatst waardoor de bonte kleuren de indruk geven dat het stoffen zijn die de installatie vervuilen. Het lijkt alsof we getuige zijn van een chemische ramp of een olievlek. De vervuiling lijkt zich bovendien te verspreiden door de tafels die oookop het aangrenzende balkon geplaatst zijn dat op de leegte van de hal AP2 uitkomt.

Het verticale formaat van de panelen van de *Dear Polyp*-serie verwijst naar de standaardmaten van geprefabriceerde scheidingswanden. Het anodisatieproces vervangt hier de kunstenaarshand en zorgt voor composities met een abstracte esthetiek. De vlakheid van het gezichtsveld is verstoord door thermogevormde polystyreenplaten die opgehangen zijn. Deze doen denken aan de menselijke huid met zijn onregelmatigheden en zijn ruwheden.

In *Jetsam Ennui* en *Dear Polyp* speelt Nicolas Deshayes met contrasten en tegenstrijdigheden. Hij geeft hierdoor het gevoel van een esthetiek over die uit paradoxen bestaat, tussen creatiegebaar en eventuele vernietiging.

¹ Anodiseren: specifieke behandeling van aluminium waarbij door een chemische reactie een extra beschermende laag aangebracht wordt die gekleurd kan zijn.

Jetsam Ennui [Jetsam Verveling]

2015

Acht tafels in gelakt en geanodiseerd aluminium

200 x 80 x 60 cm elk

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

Dear Polyp [Lieve Poliep]

2016

Vijf panelen in geanodiseerd aluminium, gelakt

aluminium, kunststof, neopreenschuim

Wisselende afmetingen

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

Op de installatie *Jetsam Ennui* van Nicolas Deshayes zijn te zien:

Antoine Bourdelle (1861-1929)

Buste van Anatole France

1919

Bronzen beeld

70 x 46 x 28 cm

Collectie van het Museum voor

Schone Kunsten van Cambrai

Georges-Gabriel Tattetgrain (1854-1916)

Crinon, Picardische dichter

1892

Bronzen beeld

50 x 52 x 36 cm

Collectie Musée de Picardie

Het keramiek van Nicolas Deshayes toont een ander facet van zijn werk dat aansluit op onze moderne gewoontes voor hygiëne. Keramiek is een eeuwenoud proces waarvan sporen in de oudheid gevonden zijn. In eerste instantie werd keramiekkunst gebruikt voor luxe tafelservies. Pas in de 19e eeuw kreeg het een plaats op industrieel gebied.

Door verglazing geglazuurd keramiek is onmisbaar geworden bij het ontwerpen van medische, voedsel - of sanitaire installaties. Het materiaal is ondoorlaatbaar en stevig gemaakt en daarmee uiterst geschikt om vloeibaar afval op te vangen dat onzuiver of besmettelijk is.

Geglazuurd keramiek wordt dagelijks veelvuldig gebruikt. Dit heeft Nicolas Deshayes geleid tot het tonen van een paradox. Het materiaal synoniem voor hygiëne en smetteloosheid maar wordt gebruikt op minder zichtbare plaatsen in onze huiselijke omgeving, omdat het nauw verbonden is met het idee van vuil en besmetting.

In *Paquerette*, *Fragolina* of *Kensington* heeft hij spoelbakken, bakjes en schalen gebruikt waar hij soms menselijke of dierlijke vormen mee schetst. Victoria Plum en Blister herinneren ons er zo aan dat deze schijnbaar koude, steriele vormen niettemin nauw verbonden zijn met wat het meest zinnelijke is aan de mens. Het Swan-paar verwijst naar een zwaan, symbool voor zuiverheid. Hiervoor heeft hij bidets veranderd in elegante vogels door de afvoerbuizen vindingrijk te vervangen.

De reeks panelen aan de muur *Vein Section (of een grotschildering)* dompelt ons onder in een microscopische wereld. Karmijnrood emaille op staal suggereert op een originele manier de bloedomloop en tegelijkertijd grotschilderingen.

Vein Section (or a cave painting) [Deel van een ader (of een grotschildering)]

2015

Geëmailleerde stalen panelen, gelakte aluminium lijsten

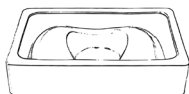
Set van zeven panelen van elk 30 x 150 x 5 cm en twee panelen in 2 delen, elk 110 x 71,5 x 4 cm

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

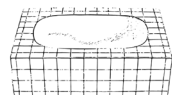
KERAMIEK OP HET PODIUM

Pip
2018

Saddle
2018

Cochonou
2018

Fragolina
2019

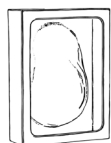
Victoria plum
2018

Captain
2019

Burchiello
2018

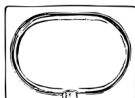

Spud
2018

Kensington
2018

KERAMIEK AAN DE MUUR

Paquerette
2019

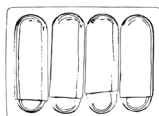
Mole's breath
2018

Blister [Cloque]
2018

Dolomite
2019

La Laitière
2019

Dock
2018

KERAMIEK ZELF

Swan [Cygne]
2018
Frac Grand Large —
Hauts-de-France collectie

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

Voor de werken in deze zaal *Becoming Soil* en *Molars* is hetzelfde materiaal gebruikt: geëmailleerd staal. Dit brengt ons opnieuw bij het gebruik van industriële materialen die een dimensie van vlees krijgen waar de kunstenaar zo van houdt.

De beelden van *Becoming Soil* zijn een opeenstapeling van onderling verbonden stalen buizen. De kleurvlekken verraden het gebruik van de emailleertechniek. Het glanzende uiterlijk van het behandelde metaal heeft een uitgebreid kleurscala dat doet denken aan het adersysteem, wat meteen herinnert aan de *Vein Section* uit de vorige zaal.

In de twee werken aan de muur is geëmailleerd staal gecombineerd met zeefdrukken. Zo zijn stedelijke landschappen ontworpen waarin de mens voor het eerst op ware grootte te zien is.

Deze figuratieve werken zijn afgeknot ingelijst, als door een raam, en leggen op een rechtstreekse manier fragmenten van het leven in de Engelse hoofdstad vast. Voor deze geëmailleerde borden heeft Nicolas Deshayes samen gewerkt met een bewegwijzeringbedrijf dat voor de Londense metro werkt - de beroemde *tube*. Ze geven zijn beeld weer van een wereldstad, als een complex systeem, met zijn transport - en evacuatieroutes.

Zo kunnen de werken *Vein Section*, *Becoming Soil* en *Molars* gezien worden als een groot geheel. Met dezelfde kijk op bloed - en stadscirculaties die op dezelfde manier werken, van microscopische wereld tot de stedelijke macro-omgeving.

Becoming Soil [Bodem worden]

2015

Geëmailleerde stalen buizen

Verschillende afmetingen

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

Molars [Kiezen]

2015

Twee panelen in geëmailleerd staal, met de hand gezeefdrukt, gelakte aluminium lijsten

67 x 252 x 4 cm elk

Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

De beelden *Le Chant du Styène*, *Lupa* en *Grip* zijn variaties rond aluminium, een materiaal dat Nicolas Deshayes herhaaldelijk gebruikt. Ze zijn gemaakt volgens de industriële techniek van het gieten in zand. Vloeibaar aluminium wordt erin gegoten en eenmaal afgekoeld worden de kunstwerken als fossielen opgegraven.

Le Chant du Styène verwijst rechtstreeks naar de gelijknamige documentaire van Alain Resnais uit 1959. Hij volgt hierin de verschillende stadia in het maken van plastic, van het uiteindelijke voorwerp tot het originele fossiele materiaal. Ook al is er in de verschillende versies van *Chant du Styène* van Nicolas Deshayes geen spoor van plastic te zien, het materiaal is echter als gietvorm voor de verschillende werken gebruikt.

De aluminium rechthoeken danken hun vorm aan polystyrene gietvormen die tijdens het gieten van het metaal verloren zijn gegaan. Hij zet zo twee belangrijke industriële materialen in beeld in een originele ophanging. De wereld van het openbaar vervoer komt aan bod, met een verwijzing naar de infrastructuur ervan op het plafond.

Het beeld *Lupa* aan de muur neemt ons mee naar de oorsprong van de Romeinse geschiedenis. In Rome herinterpreteerde Nicolas Deshayes op plastische wijze het symbool van de stad: de wolf die de legende stichters van de stad, Romulus en Remus, heeft gezoogd. In plaats van een klassieke weergave ervan heeft de kunstenaar één detail naar voren gehaald, de tepels van de zogende wolf. Het vlees en het organische ervan zijn de basis van de oorsprong, maar hier ook machines.

Grip is een bas-reliëf waarvan de matrix in klei gemaakt is. Door de specifieke kenmerken van dit materiaal kon Nicolas Deshayes zachte vormen creëren, verboden vruchten die zich

aan de tentoonstellingswand vastklampen. Net als in de reliëfs met gerimpelde oppervlakken van *Chant du Styrière* of in de geanodiseerde druppels van *Jetsam Ennui*, heeft de kunstenaar ook hier de vloeibare vormen centraal gesteld.

Lupa [De Wolvin]

2018

Gegoten Aluminium

32,5 x 62 x 25 cm

Courtesy of the artist,

Modern Art, Londen

Grip [Greep]

2013

Gegoten Aluminium

14,5 x 11 x 2 cm (2)

Courtesy the artist,

Modern Art, Londen

Le Chant du Styrière [Het Gezang van Styreen]

2013

Gegoten aluminium, zes gelakte stalen palen, metalen en rubberen hechtingen.

Wisselende afmetingen

Frac Grand Large — Hauts-de-France collectie /
Courtesy of the artist, Modern Art, Londen

In deze zaal heeft Nicolas Deshayes met materiaal gewerkt dat van ouds voor de beeldhouwkunst gebruikt wordt: brons. De werken samen vullen de hele tentoonstellingzaal en weerspiegelen het idee van groei.

Crop vertaalt het fenomeen van groei in de meest letterlijke zin, door een stuk vlees met zichtbare beharing. De opperhuid met mat getextureerd roest en de gepolijste beharing tonen hoe verschillend brons gevormd kan worden.

Piggy lijkt ook op een groeiend organisme. In de vorm van een worm met een blauwe patina maakt Nicolas Deshayes van groei een overgang tussen vormeloosheid en vorm.

Gargouille stelt een stuk stevig gebonden vlees voor, dat niet kan uitstekend. Dit is het laatste werk van de kunstenaar. Een andere versie ervan is te zien in zijn tentoonstelling in Le Creux de l'enfer in Thiers.

Solitaire rijst op als een complexe verstrengeling. De schijnbare soepelheid van het beeld lijkt de eigenlijke stijfheid van het metaal tegen te spreken. Het buisvormige geheel is een nieuwe variatie op het thema van leidingen dat al door de hele tentoonstelling aan bod is gekomen met *Thames Water*.

Met hetzelfde netwerk van leidingen als in *Thames Water* communiceren oude en recente werken met elkaar en geven ze meer dan alleen vloeistoffen door, een visie op de wereld die zowel organisch als gestructureerd is.

Crop [Gewas]
2020
Bronzen
26 x 28 x 18 cm

Piggy [Varkentje]
2016
Bronzen
5,5 x 38,2 x 29 cm

Gargouille
[Waterspuwer]
2021
Bronzen
30 x 21 x 11 cm

Solitaire
[Alleenstaand]
2016
Bronzen, warm water
120 x 110 x 190 cm